

[Trier.]

knytter sig til denne Forsikringsordning, og jeg vil ud fra min Erfaring i Arbejderforsikrings-Raadet sige, at det er ganske givet, at alle de mange Forsikringsselskaber gør Administrationen meget vanskelig. De store Forsikringsselskaber som Arbejdsgivernes Ulykkesforsikring, Mejeriernes Ulykkesforsikring, og ogsaa de store Aktieselskaber, der har en saa stor Portefeuille, at de har mange Ulykkestilfælde, de lærer at behandle disse Sager. Men alle de mange Forsikringsselskaber, for hvem den loypligtige Forsikring ikke er andet end noget, de maa have med i Geschäften — paa samme Maade som Købmanden maa have Tændstikker at præsentere i Butikken, selv om han ikke tjener noget derved —, de har ingen Interesse i den daglige Administration, og det viser sig, og har vist sig gennem Aarene, at det vanskeliggør Administrationen i høj Grad.

Jeg kan ikke nægte, at jeg tror, Administrationen var blevet endnu bedre, hvis man havde fulgt det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen i at gaa til eet eneste Selskab, bestyret faktisk af Arbejdsgiverne selv. Man kan nok saa meget kalde det et Statsmonopol, det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussens Ønske var ikke at give det et mere statsagtigt Præg end nødvendigt, idet han i det Forslag, han stillede, jo lod Arbejdsgiverne selv lede det. Det vilde vistnok have været det mest praktiske, og ligesom før ved Spørgsmaalet om de 2 700 Kr. maa jeg sige, at jeg beklager, at det ikke blev til noget.

Men jeg finder det dog politisk rigtigt af den højtærede Minister at stille dette Forslag, der opretholder den historiske Kontinuitet derigennem, at vi bevarer de fire eksisterende store Selskaber, og jeg forstaar ikke, at dette ikke fandt mere Paaskønnelse fra højre Side her i Salen. Der er ingen Tvivl om, at der vilde opnaas de samme Fordele gennem det ene Selskab — og i endnu højere Grad gennem eet Selskab; men den fornuftige og rimelige Hensyntagen til Angsten for Monopolisering i eet Selskab, som er blevet vist af Ministeren, har altsaa ikke, i alt Fald ikke hidtil, fundet tilstrækkelig Paaskønnelse.

Jeg gør ogsaa opmærksom paa, at det ikke er rent hen i Vejret, naar det raad-

givende Udvalg ogsaa henpeger paa Betydningen af Samarbejdet med andre sociale Institutioner, som Sygekasserne og lignende, men dette skal jeg ikke komme nærmere ind paa, jeg har nævnt det allerede under det ulykkeforebyggende Samarbejde med Fabriktilsynet. Det er givet, at et saadant Samarbejde kan ikke eksistere med 40 med hinanden konkurrerende Selskaber, men det kan finde Sted, naar der kun er Tale om 4.

Og saa kommer det, som ogsaa det raadgivende Udvalg har pointeret. Hvordan kan dog Oppositionens ærede Ordførere tale om dette som en Næringslov for Forsikringsaktieselskaberne? Er det da Privatnæring, der her er Tale om?

Ved Revolutionen i 1789 begik man ogsaa en gruelig Uretfærdighed mod en privat Næringsvej. Der var nemlig en privat Næringsvej, der hed Skatteopkrævning; det var en privat Næringsvej før den franske Revolution, og Staten var ved Revolutionen saa brutal at ødelægge dette private Hverv, Skatteopkrævningen. Det samme er Tilfældet her, det er en offentlig Funktion, saaledes som det er pointeret af det raadgivende Udvalg, det er en Forsikringstvang, der lægges paa Arbejdsgiverne ved Statens Love, det er akkurat en lige saa offentlig Funktion, som Skatteopkrævningen er.

Derfor synes jeg, hverken det ærede Medlem Hr. Krag eller det ærede Medlem Hr. Geert-Jørgensen skulde staa her og tale, som om de talte om en Næringslov for Forsikringsaktieselskaber.

Saa tales der endelig om Udgifterne for Arbejdsgiverne, og det ærede Medlem Hr. Krag sagde meget overlegent, at de Tal, der var anført S. 44 i Betænkningen, og som viste, hvordan Forsikringsaktieselskaberne havde brugt urimelig meget af Præmierne til deres Administration og Akkvisition, de var komplet værdiløse.

Nu vil jeg gerne for det første gøre opmærksom paa, at der foreligger en Trykfejl, idet Perioden er angivet fra 1. April 1921 til 31. Marts 1924, medens det i Virkeligheden drejer sig om Perioden fra 1. April 1924 til 31. Marts 1926. Jeg forstaar, man har sagt, at saa langt tilbage kan det ikke gælde. Men det gælder altsaa helt op til 1926. Jeg vil endvidere gøre opmærksom